

грѣхове-тъ си” (Дѣян. 10; 43: 13; 38). “Да приимагъ *прощеніе* на грѣхове-тъ си, и наслѣдіе помежду святии-тъ като *вѣруватъ* въ мене” (Дѣян. 26; 18). “Сынове Божіи сте съ *вѣрж* въ Исуса Христа” (Гал. 3; 26: Іоан. 1; 12). “Вы сте съ *благодать* спасени *чрѣзъ вѣрж*” (Еф. 2; 8). “Оправдаватъ ся туне съ *неговѣ-тъ благодать* чрѣзъ *избавленіе-то*, което е въ Исуса Христа, когото Богъ *опредѣли* да бѣде *очищеніе* чрѣзъ *вѣрж* съсъ *своѣ-тъ* си крѣвь, за да ся покаже правда-та му за *прощеніе* на *сътворены-тъ* *понапрѣдъ* грѣхове; въ дълготърпѣніе-то Божіе, за да ся покаже, *говорѣж*, правда-та му и въ сегашно-то *врѣме*, че е онъ *праведенъ* и *оправдава* оногова, който *вѣрува* въ Исуса” (Рим. 3; 24-26). Въ това най важно мѣсто отъ Св. Писаніе имамы накъсо всички-тъ *наредбѣж* за спасеніе. Учимъ ся първо, че *страданія-та* и *смърть-та* Христова (“съсъ *своѣ-тъ* си крѣвь”) сѣ причина за наше-то *оправданіе* прѣдъ Бога (“оправдаватъ ся,” — “*оправдава* оногова който *вѣрува*”); и второ, че това *оправданіе* състои въ “Очищеніе” и “*прощеніе*” на *прѣминѣлы-тъ* грѣхове; и трето, че това *оправданіе* не е по причинѣ на наши-тъ добры дѣла. (“Оправдаватъ ся туне” т. е, бадихава, съ *неговѣ-тъ благодать*), но по причинѣ на *вѣруваніе-то* въ Христа (*оправдава* оногова, който *вѣрува* въ Исуса, — “Очищеніе чрѣзъ *вѣрж*.”) “Който *вѣрува* въ мене има *животъ вѣчный*” (Іоан. 6; 47). “Толкова възлюби Богъ свѣтъ-тъ, щото и Сына своего *единороднаго* е далъ да не погыне *никой кой-*